

Університетська Думка

ОСВІТА
ДЛЯ СВІТЛА
І СВІТУ!

Виходить з 28 жовтня 1994 року

№5 (463), 13 травня 2017 р.

TNEU ВІТАЄ ВИПУСКНИКІВ ЮВІЛЕЙНИХ РОКІВ: 1972, 1977, 1982, 1987, 1992, 1997, 2002, 2007!

Шановні випускники! Від імені університетської родини радий вітати Вас у Альма матер. Кожного року стіни Тернопільського національного економічного університету залишають багато молодих людей. У них різні шляхи, різні цілі, але усіх об'єднують золоті роки навчання у вищому навчальному закладі. Зустріч з випускниками – це зустріч з бентежною юністю, довгоочікувана мить повернення у студентські мрії, захоплення. За п'ятдесят років наш вищий навчальний заклад неодноразово реорганізовувався, змінював свою назву, але незмінною залишалася висока якість підготовки фахівців для економічної галузі нашої держави. Гордість кожного вищого навчального закладу – його випускники, які будують сьогодення й вимальовують майбуття. Випускники Тернопільського національного економічного університету формували і формують покоління української інтелігенції, еліти рідного народу – не за визначенням, а за покликанням, особистою глибинною сутністю.

Знання, які передали Вам викладачі, стали тим фундаментом, на якому кожен з Вас збудував життя – професійне і особисте. Ви гідно реалізовуєте власні здібності, таланти, отриману теоретичну та практичну підготовку. Дякуючи Вам, ми впевнено крокуємо шляхом, яким йдуть провідні навчальні заклади Європи, а серед вітчизняних освітніх установ економічного профілю вирізняємось високою конкурентоздатністю. Альма-матер завжди чекає своїх випускників, незалежно від року випуску, рангів та посад, запрошує розповісти про себе, дізнатися про долю своїх одногрупників та однокурсників, поринути в теплу, незабутню атмосферу студентського життя. Вірю, що ні напружена робота, ні відстань, ні проживання в інших державах не завадять Вам зустрітися з викладачами, які невтомно опікувалися Вами, передавали свій досвід і вміння, плекали Ваші душі в любові і добрі. Ми докладаємо усіх зусиль, аби наші зв'язки міцніли та наповнювалися новим змістом. Бажаю Вам удачі у всіх добрих починах, здійснення мрій та реалізації життєвих планів. Нехай доля тішить своєю прихильністю, а підтримка Альма-матер буде підґрунтям впевненості та запорукою успіху у здійсненні наміченого.

*З повагою ректор Тернопільського
національного економічного університету*

А.І. Крисоватий

Незабутня зустріч в стінах Alma mater у 2012 році однокурсників 1972 року випуску...

Зустріч через 30 років

Тернопільський національний економічний університет гордиться своїми випускниками!

Студентські роки – це один із найцікавіших періодів у житті кожного із нас. Хіба можна забути молоде, веселе студентське життя?!

Невпинно біжать роки. І знову у травні-червні рідна Alma mater гостинно відчиняє двері для ювілейних зустрічей зі своїми випускниками. Через формат організації щорічних ювілейних зустрічей ТНЕУ проводить живе спілкування між адміністрацією, студентами і випускниками. Для збереження наступності та обміну професійним досвідом, традиціями, дружніми і діловими стосунками між поколіннями випускників цього року чекаємо з нетерпінням на зустрічі більше 5,5 тисяч випускників 1972, 1977, 1982, 1987, 1992, 1997, 2002 і 2007 років.

Загалом упродовж більше 20-ти років діяльності Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками організував і провів більше 100 ювілейних зустрічей у стінах Alma mater. Центр організовує дані заходи у взаємодії з іншими структурними підрозділами ТНЕУ, обласними та місцевими органами влади, профспілковими, молодіжними та громадськими організаціями.

Університет пишається і вболіває за кожного випускника, радіє їхнім досягненням і успіхам, співпереживає за невдачі. Ми радо ділимося інформацією про випускників зі всією університетською родиною. Розуміємо, що в цей день у кожного випускника, у тому числі і в мене як випускника 1987 р., у глибині душі зачепить за неповторними студентськими роками, за пережитими радісними, веселими, сумними та хвилюючими подіями, за друзями, з якими доводилось прощатись. Шкодуємо, що менше прибуде випускників зі східних областей, Криму... Але знову є чергова можливість відтворити спогади про своє студентське життя, як про найцікавіший період своєї юності через особисту зустріч з одногрупниками і однокурсниками. Очікуємо найсолідніший другий випуск Тернопільського фінансово-економічного інституту – 1972 року!!! А також випускників інших поколінь за багатогранною географічною ознакою: не тільки з України, а й із США,

Канади, Великобританії, Ірландії, Італії, Франції, Іспанії, Португалії, Німеччини, Грузії, Ізраїлю, Швеції, Швейцарії, Польщі, Чехії...

Перші ювілейні зустрічі з випускниками були проведені Центром у травні-червні 1996 р. (1971, 1976, 1981, 1986 рр.), що стало хорошою щорічною традицією. У даний час цей захід наповнений новітніми технологіями: демонстрацією фільму про минуле та сьогодення Alma mater трансляцією відео сюжетів-спогадів випускників, проведення культурно-мистецької імпрези „Віват, випускники!”, а також екскурсії в музей історії університету і музей спортивної слави ТНЕУ.

Гортаючи архівні накази ректорів Л.О. Каніщенка, П.Д. Гуменюка, О.А. Устенка, С.І. Юрія, А. І. Кривого того „Про присвоєння кваліфікації випускникам...” денної форми навчання, бачимо фініш – „...студентам, які повністю виконали навчальний план, програму, успішно пройшли державну атестацію та здобули вищу освіту за відповідними спеціальностями і напрямками, відповідно до рішення Державної екзаменаційної комісії присвоїти відповідну кваліфікацію і відрахувати їх із вищого навчального закладу і вручити дипломи” (кому з відзнакою, а кому звичайні): рік випуску 1972 – 190 випускників; 1977 – 489; 1982 – 553; 1987 – 501; 1992 – 728; 1997 – 767; 2002 – 1265; 2007 – 1171.

У списку дипломованих випускників кожен з нас може знайти і себе. Після закінчення Alma-mater у нас був новий старт – працевлаштування, кар'єра, успіхи.

У 2013 році за ініціативи випускників створено Благодійний фонд „Асоціація випускників ТНЕУ”, місія якого – об'єднати випускників всіх поколінь в одну єдину родину. Час проходить, все навколо змінюється, удосконалюється... Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками за підтримки ректора старається інформувати і достукатися до кожного випускника.

ТНЕУ крокує у майбутнє, тішиться своїми студентами, гордиться своїми випускниками. Дай, Боже, нам впевненості, мудрості, поваги і любові.

Зеновій Кривий, директор Центру працевлаштування та зв'язків з випускниками ТНЕУ, випускник обліково-економічного факультету Тернопільського фінансово-економічного інституту 1987 р.

№5 (463), 13 травня 2017 р.

Чудова атмосфера панувала у нашому інституті та на факультеті у незабутні студентські роки...

Минуло 30 років відтоді, як ми, випускники групи «Планування промисловості» тоді ще Тернопільського фінансово-економічного інституту 1987 року покинули свою Альма-матер. Вона за ці роки встигла декілька разів поміняти назву: від Тернопільської академії народного господарства до Тернопільського державного економічного університету і нарешті отримала статус Національного університету.

Час від часу, проходячи повз корпуси університету, згадую – ось в цій аудиторії складала вступний іспит з історії, в цій – відвідувала улюблені лекції, а тут – захищала диплом, а на будові головного корпусу – проходила трудову практику. Ніколи не забуду чудової атмосфери, що панувала в нашому інституті та на плановому факультеті, який очолював доцент Сгібнєв А.П. Це і конференції, і свята, концерти, суботники і збір картоплі!

Життя розкидало нас, випускників 1987 року по всій країні та за її межі. Більша частина розпочала трудову діяльність у професійній сфері, кілька чоловік залишилось у рідному вищому навчальному закладі. Є серед випускників нашої групи успішні бізнесмени, директори підприємств, управлінці, науковці. З вдячністю згадую лекції БЕРЕЗЮКА Романа Михайловича, Камінського Адама Гнатовича, Штефанича Дмитра Андрійовича, Савельєва Євгена Васильовича, Поди Анастасії Костянтинівни, Пінхасика Віктора Абрамовича та багатьох інших.

Так склалося, що, практично, все моє життя пов'язано з ТНЕУ. Після закінчення вищого навчального закладу працювала за розподілом економістом на заводі Сатурн, потім вступила у аспірантуру, захистила кандидатську, а пізніше – докторську дисертацію.

Віталіна Куриляк,
випускниця 1987 р. планово-економічного факультету,
доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародної економіки ТНЕУ

Так хочеться побачити усіх, з ким подружилися у стінах Alma mater...

35 років тому ми стали дипломованими спеціалістами на той час престижної спеціальності «Планування промисловості».

Але про все – за порядком. Спочатку про те, як 26 абітурієнтів стали студентами групи ПП-11 планово-економічного факультету. Всі ми були такі різні: здебільшого, випускники шкіл, але були серед нас і старші хлопці після закінчення технікумів, служби в армії, навчання в підготовчому відділенні (Стус Микола, Матвіїв Микола, Тебешевський Ярослав). Широка географія наших домівок – Волинська, Чернівецька, Івано-Франківська, Хмельницька, Тернопільська області. Місцевих, з Тернополя, було четверо – я, Красовицький Володя, Куліш Петро, Урбанський Саша.

Тепер – про навчання вчитися було і важко, і цікаво. Важко тому, що високою була планка вимог – середній бал атестатів 4,5-5, тому що вища математика більшою мірою з нас здавалась непосильною. Політекономія – це взагалі окрема тема, лекції викладач Тимошенко читав російською, відтак, конспектуючи, ми автоматично перекладали на українську мову, аналогічна ситуація на старших курсах була з фінансами (доцент Вахрамєєв), бухгалтерією (викладач Одинцова).

Цікавим було наше дозвілля, адже жили ми дружно, всі свята (і державні, і релігійні) відзначали разом, дні народження святкували в гуртожитку... Часто згадуються тематичні вечори з танцями (інакше танців би нам не дозволили), культпоходи в театр, в кінотеатр, спортивні змагання, суботники з прибирання території – все було...

Але хочеться згадати і про щось унікальне – на третьому курсі ми вперше в інституті стали групою на самоврядуванні, тобто без куратора. Не пам'ятаю, хто це придумав, але думаю, що комсомольські лідери запропонували гасло «Назустріч ХХУІ з'їзду КПРС сесія без трійоки».

Взагалі, це була хороша ідея, яка розвивала в студентів почуття відповідальності і за себе, і за групу, і за курс, і за вищий навчальний заклад в цілому... Думаю, чому такого не придумали швидше, з першого курсу, можливо, багато хто із студентів раніше захотіли би підвищити свій рівень знань, тобто почали би вчитися краще, адже знання за плечима не носили...

35 років... Аж не віриться, що так швидко промайнув час. Виросли наші діти, підрастають внуки, ми стали досвідченішими, старшими... Серед нас є бізнесмени, держслужбовці, науковці, підприємці, військові, працівники правоохоронних органів. На жаль, нас вже не 26. Відійшли передчасно у Вічність Куліш Петро, Урбанський Саша, Матвіїв Микола – Царство їм небесне...

А життя триває... І я з радістю хочу всіх побачити, адже коли зберемося разом, – станемо молодшими на цілих 35 років!
Лариса Запорожан (Холява), випускниця 1982 р. планово-економічного факультету,
кандидат географічних наук, доцент кафедри управління персоналом і регіональної економіки ТНЕУ

Комп'ютерні технології за 20 років набули стрімкого розвитку. У нинішніх студентів більше можливостей, майже у кожного ноутбук чи планшет, всюди є доступ в інтернет...

20 років тому до редакції нашої газети тоді ще «Академія» прийшов студент факультету комп'ютерних інформаційних технологій Ігор Романець, щоби встановити програму на комп'ютері, який мало чим відрізнявся від друкарської машинки, але перевагою було те, що тексти можна було записувати на гнучкі дискети. За декілька місяців Ігор Романець отримав диплом, і набув під час навчання знання почав застосовувати у видавництві «Економічна думка». Так Альма-матер стала долею для випускника, якому сама дала путівку у життя: стрімке кар'єрне зростання, зустріч зі своєю половинкою, відповідальна посада... Але у моїй пам'яті час від часу постає допитливий студент ФКІТ, який уже студентські роки умів поставити програму, налагодити неполадки у комп'ютері, підказати простіші шляхи оволодіння новими програмами; тривалий час верстав газету «Академія» – нині «Університетська думка», яка підготувала випускнику ювілейного 1997 року декілька запитань:

- Ігорє Євгеновичу, Ви очолюєте дуже відповідальний підрозділ Тернопільського національного економічного університету – Навчально-науковий центр інформаційних технологій. Сучасне життя повністю комп'ютеризоване, а з технікою, рівно ж як і з програмами, буває по-різному, відтак роботи у вас завжди багато. Якщо би була можливість придумати програму для полегшення своєї роботи, скажіть, будь ласка, якою має бути така програма?

- Важко відповісти на дане питання, тому, що робота багатогранна і охоплює різні сфери, що пов'язані із комп'ютерними технологіями, мабуть, це має бути комплекс програм.

- У Вашому підпорядкуванні чималий колектив. Цікаво, чи є серед них випускники факультету комп'ютерних інформаційних технологій – Вашого рідного факультету?

- Більше 70% колективу нашого центру і є випускники ФКІТ, і ще двоє студентів 4-го курсу факультету комп'ютерних інформаційних технологій працюють у нашому колективі.

- Не секрет, що саме на роботі Вам усміхнулася доля – Ви створили сім'ю, разом із дружиною Тетяною плачете донечку Марту... Цікаво, як це – працювати разом із дружиною, мешкати разом із дружиною, відпочивати разом із сім'єю?

- У нашому університеті такі випадки не одині, на роботі я керівник, а у дома вже коханий чоловік та люблячий татусь.

- Ігорє Євгеновичу, скажіть, будь ласка, Ви цікавитесь лише новинками з комп'ютерних наук, чи читаете і художню літературу?

- Дійсно, багато доводиться читати технічної літератури, адже прогрес не стоїть на місці, і за новинками у сфері комп'ютерної техніки завжди треба слідкувати. Багато літератури документальної доводиться читати на англійській мові, бо коли виходить якийсь програмний продукт і не тільки програмний, то документація доступна на початках в основному англійською. Але я не тільки зацікалююсь на технічній літературі. Стараюся читати і художню.

- Який Ваш улюблений письменник і як його творчість впливає на Ваше життя?

- Серед авторів полюбляю читати авторів, котрі пишуть на історичну та пригодницьку тематику, зокрема, Р. Сабатіні, Г.Р. Хаггард, В. Малик, Г. Сенкевич, А.Шклярський. Зараз почав читати книгу Ю. Горліс-Горського «Холодний яр». Кожна прочитана книжка залишає певний слід у серці і в душі, відтак впливає на життя через призму позитивних почуттів, книги вчать більше шанувати те, що маємо тут і зараз.

- Під час навчання на ФКІТ Ви працювали за комп'ютерами, які мало чим відрізнялися від друкарських машинок, а зараз на Вашому робочому столі стоїть сучасна модель – комп'ютер нового покоління... Як можете кількома словами описати такий поступ у техніці?

- Насправді, першим моїм комп'ютером, за який я сів уперше, був, це як тоді говорили, «советській ответ Apple», це був Agat-9, і було це у 1989 у тодішньому Палаці піонерів. В університеті на початку було дві марки комп'ютерів, це ЕС-1841 та Іскра-1030м. Пізніше вже пішли комп'ютери 3-го покоління IBM 386 і т.д. Зараз я працюю не за якимось супер комп'ютером, це звичайний ПК – трішки вищий середнього рівня комп'ютерів на сьогоднішній день. Вдосконалення програм сприяє вдосконаленню моделей і створенню нових комп'ютерів.

- Ігорє Євгеновичу, тепер запитання до Вас, як викладача ТНЕУ, скажіть, будь ласка, наскільки сучасні студенти відрізняються від студентів Вашого покоління? Чим?

- Я викладаю дисципліни, які пов'язані із телекомунікаційними та мережевими технологіями. Студент за 20 років змінився. У нього зараз більше можливостей, майже у кожного ноутбук чи планшет, всюди є доступ в інтернет... А коли я вчився, - потрібно було півдня просидіти в бібліотеці, щоби написати реферат, і декілька днів, щоби написати курсовий проект. А сучасні студенти це роблять за годину.

- Наближається свято зустрічі з випускниками – власне, зустрічі зі своєю юністю... Що найчастіше згадує зі студентських років Ігор Романець?

- Найчастіше згадуються ті заходи, де ми були разом з цілою групою. У нас була традиція: після літньої сесії завжди йти у ліс, а там - вогонь, пісні під гітару... Досить весело було. А також згадую наші турпоходи та поїздки у Карпати.

- Кого найбільше хочете побачити із ровесників та викладачів?

- Побачити, звичайно, хочеться усіх, з ким прожив 5 років найкращого студентського життя. На жаль, деякі викладачі, котрі нас вчили, вже відійшли у Вічність.

- У ТНЕУ усі знають директора Навчально-наукового центру інформаційних технологій Ігоря Євгеновича Романця... Ваші побажання студентам, викладачам, університетові...

- Студентам бажаю настирливості та натхнення до навчання і науки, викладачам зичу терпеливості та розуміння, університетові – процвітання.

- Дякую. Як швидко біжать роки: інколи спокійно, як подих літа; інколи рвучко, як сердитий вітровий; інколи сумовито, як осінні дощі; інколи радісно, як Воскресіння Христове, але завжди – нестримно, наче потоки гірської ріки, вимережуючи на життєвому полотні людську долю.

Марія Баліцька, член НСЖУ

Молодь ХХІ століття має кращі можливості для саморозвитку і самовдосконалення, які залишається їм застосовувати у житті...

Тернопільський національний економічний університет відсвяткував своє 50-річчя, в урочистостях взяла активну участь, зокрема студенти і випускники, які гідно представляють рідну Alma-mater в Україні і у світі. Володимир Сергійович Французов понад двадцять років тому довірив своє життя

Тернопільській академії народного господарства, яка стала для нього доленосною, він пройшов кар'єрне зростання від студента - до директора видавничо-поліграфічного Центру («Економічна думка ТНЕУ»).

- Володимире Сергійовичу, 20 років тому Ви отримали диплом і відтоді є випускником факультету фінансів ТАНГ, деканом якого тоді був – Світлої пам'яті Сергій Іллч Юрій. Скажіть, будь ласка, де проходили виробничу практику і в якій організації розпочали свій трудовий стаж?

- На факультеті фінансів випускова кафедра фінансів, відтак я проходив практику у Тернопільській міській податковій інспекції, а трудовий стаж розпочав інженером у видавництві «Економічна думка».

- Окрім інших завдань, Ви здійснювали верстку нашої газети, яка спочатку називалася «Академія», а потім, за рішенням Вченої ради, часопис було перейменовано на «Університетську думку»... Як Вам тоді працювалося? Що найбільше запам'яталося?

- Цікаво після навчання взагалі було працювати – нові люди, нові враження... Особливо незабутні є відчуття від розуміння, що я допомагаю створювати газету, матеріали та інформації з якої читатимуть тисячі пошанувачів часопису. Тому з дуже великою відповідальністю ставився до поставлених завдань, майстерно підбирав шрифти, вишукував кращий ракурс розташування фотографії на сторінці газети.

- Фотографії – очі сторінки, і якщо їх вдало розмістити – читає знову і знову повертатиметься навіть до уже прочитаної сторінки. Отже, Ваш внесок у випуск газети був досить вагомий – дякую. А тепер повернемося до Ваших студентських років, до найцікавіших лекцій, до мудрих викладачів, до привітних ровесників...

- Якщо згадувати викладачів, то найцікавіше лекції читали нам професори А.І. Крисоватий, О.П. Кириленко; доценти Л.М. Безугбенко та – Світлої пам'яті І.В. Зятківський... Хочу згадати вимогливого заступника декана факультету фінансів І.В. Плішка, який невтомно контролював нашу успішність і відвідування занять, виховував, але ми були такі юні, що не завжди належно оцінювали його турботу.

- У кого із викладачів було найважче скласти іспит?

- На початкових курсах багатьом моїм ровесникам важко було скласти іспити, зокрема, з філософії, аналізу... Але на старших курсах, усвідомивши важливість предметів і відповідальність за рівень знань у групі на факультеті, ми вже краще вчилися і успішно складали іспити з усіх предметів. Ми подолали перші життєві труднощі, які нас здружили, загартували і навчили взаємовиручці, згодом навіть ділилися шпаргалками...

- З кожним роком навчання Ви ставали не тільки старшими на рік, а й досвідченішими, самостійнішими...

- І це сприяло тому, що ми з роками зрозуміли: кожен викладач пояснює навчальний матеріал, як уміє, а кожен студент сприймає інформацію, як може. Мені сподобалося вчитися...

- І Ви наважилися на другу вищу освіту вже у Львові...

- Я працював інженером у видавництві «Економічна думка», і коли виникали проблеми з друком чи з версткою, – доводилося багато вчитися самостійно. А потім виникло бажання здобути другу вищу освіту у Львові – в Українській академії друкарства. Опісля – через деякий час – я очолив видавництво ТНЕУ, і відтоді уся друкована продукція Тернопільського національного економічного університету проходить через ввірений мені колектив. Радію, що у видавничо-поліграфічному центрі працює дружна і злагоджена команда, в якій усі вболівають за своєчасність і якість друкованої

продукції, серед якої – газета «Університетська думка», монографії, навчальні посібники і підручники, методички, автореферати, авторами яких є викладачі, молоді науковці, аспіранти, кандидати і доктори наук нашого університету.

- Кожен вищий навчальний заклад єднає долі людей... А як було у Вашій групі із дозвіллям та зі студентськими весіллями?

- Група Ф-43 була дуже дружною, ми організували цікаві заходи, відпочивали гуртом, їздили на екскурсії та на студентське весілля – це незабутньо...

- Значить, буде що згадати колишнім студентам, які зустрінуться через 20 років...

- Центр зв'язків з випускниками ТНЕУ організовує зустрічі випускників ювілейних років, відтак маємо змогу зустрічатися з одногрупниками та однокурсниками кожні п'ять років. Цікаво дізнаватися про кар'єрне зростання своїх ровесників, їхні обшарпання сімейних гнізdech, про інші життєві досягнення, а саме для друзів завжди усе цікаво...

- Володимире Сергійовичу, відчуваєте, що Тернопільський національний економічний університет став для Вас доленосним?

- Мені судилося навчатися у нашому вищому навчальному закладі і працювати у ТНЕУ – а це значить: бути постійно на видноті серед своїх ровесників, які також працюють в університеті, і серед студентської молоді – допомагати їм у тих питаннях, з якими юнаки і юнки звертаються до нашого видавництва... Звісно, у нинішніх студентів своє бачення методів навчання, але якщо порівняти комп'ютери, за якими вчилися ми, і сучасні, то розумію, що молодь ХХІ століття має кращі можливості для саморозвитку і самовдосконалення, які залишається їм застосовувати у житті...

- Знову світять стрункі черешні, повкидали свічки розлогі каштани, відкриваються до світу суцвіттями черемуха і бузок, а це значить, що знову прийшла пора зустрічі з юністю... Що Вас найбільше втішить на зустрічі через 20 років?

- Ми зустрінемося через 20 років – згадаємо студентські роки і помолодіємо від усмішок, від спогадів, від радості, що ми зберігаємо нашу дружбу... І це мене найбільше втішить.

Розмовляла Марія Баліцька, головний редактор газети ТНЕУ «Університетська думка»

Зустріч через 15 років

Вільне володіння іноземними мовами в поєднанні з глибокими знаннями економіки визначає найбільшу конкурентну перевагу студента-міжнародника ННІМЕВ THEU!

З великою радістю завжди згадую свої студентські роки, проведені в тоді ще Інституті міжнародного бізнесу і менеджменту ТАНГУ (зараз Навчально-науковий інститут міжнародних економічних відносин ім. Б.Д.Гаврилишина THEU). Дійсно, це були найкращі роки життя: веселі, радісні, насичені новими знаннями та знайомствами, романтичні, безтурботні. В пам'яті залишилися сесії і екзамени, зустрічі з друзями, «Студентські ліри», поїздки та лекції улюблених викладачів.

Не завжди все вдавалося легко. Так, найважчим був перший рік навчання, протягом якого основний акцент був зроблений на вивчення іноземних мов і мені з нуля довелося опанувати німецьку мову (в школі я вивчала англійську). А вже з другого курсу ми вивчали дві іноземні мови.

Саме вільне володіння іноземними мовами в поєднанні з глибокими знаннями економіки визначає найбільшу конкурентну перевагу студента-міжнародника. Ці знання допомагають зараз, зокрема, і мені проводити заняття у студентів-іноземців.

З великою вдячністю хочеться згадати наших наставників: д.е.н., професора Савельєва Євгена Васильовича, к.е.н., доцента Тибіня Анатолія Михайловича, д.е.н., професора Штефаніча Дмитра Андрійовича, д.е.н., професора Куриляк Віталіну Євгенівну, д.е.н., професора Луцишин Зоряну Орестівну, доцента Братко Олександрю Семенівну, к.е.н., доцента Пазізіну Клавдію Валентинівну, Мартинюка Василя Олексійовича, Булавську Анну Олексіївну, вже, на жаль, покійну Гладій Ірину Йосипівну, та багатьох інших, які відкрили нам дорогу у життя.

П'ять років навчання промайнуло як п'ять днів. Але зараз можна з впевненістю сказати, що нас вчили долати перешкоди, добиватися свого, не боятися ризикувати, правильно розставляти пріоритети і планувати свій час, швидко приймати рішення в нестандартних ситуаціях, постійно займатися саморозвитком.

І сьогодні, через 15 років після випускного, хочеться ще раз подякувати всім нашим наставникам, побажати їм міцного здоров'я та нових наукових здобутків, а рідному Університету – успіхів та процвітання!

Леся Колінець, випускниця спеціальності «Міжнародна економіка» 2002р., гр.МЕ-52, к.е.н., доцент, докторант кафедри міжнародної економіки THEU (фото з домашнього архіву авторки статті Вгорі - зустріч випускників 2002 року (19.05.2012 рік)

УНІВЕРСИТЕТ ОБ'ЄДНУЄ СЕРЦЯ!

Ніби вчора 2007 рік: онання пара, підготовка до захисту дипломних робіт, вручення дипломів, і ось уже 2017 рік – 10 років, як одна мить. Як це чудово, що знову наша Альма-матер кличе нас до себе, збирає усіх під своє крило, щоби знову відновити прекрасні спогади юності, миті, які не забудеш ніколи, адже студентські роки – найкращі. Лекції, практичні, семінари, сесії, день за днем ми ставали дорослішими, пізнавали новий світ науки. Різні цікаві дисципліни, викладачі і друзі – все це робило студентське життя прекрасним.

Ми щиро вдячні нашим викладачам, наставникам за їхню працю, науку, пораду, терпеливість і витривалість, які нас навчили бути кращими йти до своєї мети. Варто згадати і наших одногрупників і однокурсників, спільні дні народження, дні студента, екскурсії, які згуртовували нас, допомагали краще пізнавати одні одних, і зараз, коли пройшло 10 років, хочеться всіх знову з нетерпінням побачити.

За півстоліття існування університету у його стінах побувало тисячі людей, змінювались покоління, вирішувалась чиясь доля або життєвий шлях. Саме й так і вирішилась моя особиста доля, коли у 2002 році, поступаючи ще тоді в Тернопільську академію народного господарства на факультет комп'ютерних інформаційних технологій, спеціальність «Економічна кібернетика», я не могла подумати, що саме в університеті познайомлюся з своїм майбутнім чоловіком (одногрупником), буду працювати, народжу донечку, і рідний університет стане частинкою мого життя. Також я знаю багато друзів і знайомих, які познайомились і об'єднали серця в стінах університету.

Ми дякуємо університету, що організовує ювілейні зустрічі, не забуває про своїх випускників, повертає нас в спогадах у прекрасні юності роки... Бажаємо ТНЕУ процвітання, багато хороших, розумних, наполегливих, перспективних студентів і талановитих наставників.

Випускникам бажаємо хорошого настрою, теплого спілкування і гарного відпочинку при зустрічі в рідних стінах університету.

А також ми усі бажаємо, щоби настав мир і злагода у нашій державі і в усьому світі!

Любіть і бережіть одне одного!

Василина Мельник (Котик) і Андрій Мельник,
випускники ТНЕУ ФКІТ 2007 рік

Низький уклін Вам, дорогі викладачі!

Довгі, на перший погляд, п'ять років промайнули, наче один день, у моєму рідному університеті. Рідному, бо цей заклад вже давно став моїм другим домом, домом, куди я повертаюся знову і знову.

Так швидко минули і десять років з того часу, як нас, випускників факультету «Економіки та управління» Тернопільського національного економічного університету, життя закрутило в своїй шаленій круговерті.

Десять років, а здається ніби це було вчора. Сьогодні багато з нас стали успішними людьми у різних галузях. А спричинилися до цього викладачі, котрі протягом нашого навчання закладали міцний фундамент знань для подальшого щасливого життя, були хорошими наставниками, порадиниками, а іноді, і другими батьками. Котрі розповіли нам не тільки про всі премудрості обраної професії, а й навчили бути гідними людьми.

Щиро дякую Вам, дорогі викладачі, за Ваш безцінний внесок у формування моєї особистості, за те терпіння, підтримку, повагу, яку Ви проявляли. А особливо, висловлюю подяку тодішньому декану факультету «Економіки та управління» Є.П. Качану, методисту деканату І.С. Бородач та викладачам, які зараз працюють на кафедрі економіки підприємств і корпорацій, а саме: В.І. Гринчуцькому, Д.І. Берницькій, О.С. Білан, І.М. Бойчик, О.П. Вашківу, Л.Р. Галько, С.В. Груб'як, Е.Т. Карапетяну, Н.І. Костецькій, Л.Л. Куц, Ю.О. Літковець, Л.А. Ляхович, Н.З. Мачузі, Р.А. Мусі, Н.В. Навольській, В.З. Насіннику, Н.І. Сарай, О.М. Собко, І.І. Стец, П.П. Федоровичу.

Бажаю Вам творчої наснаги, успіху у підкоренні нових освітніх і наукових вершин та найголовніше, багато мудрих, добрих, відповідальних студентів.

Петро Бабій, випускник 2007 року

На зустріч з юністю - до рідної Alma mater!

На світлині із фотогоалереї ТНЕУ: ось так зустрічалися 5 років тому випускники 1992 року

На фото із домашнього архіву Оксани Апостолюк (Юрчак): зустріч через 10 років (2012 р.), група АДМ-51 2002 року випуску

Університетська Думка

Засновник і видавець
Тернопільський Національний
економічний університет

Ресстраційне свідоцтво
ТР №424-24пр від 25.12.2006 р.

Адреса редакції:

46009 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11
+38(0352)47-50-63; +38-067-26-76-493
Gazeta@tneu.edu.ua

Головний редактор **Марія Баліцька**
Фото - Відділ інформації та зв'язків
з громадськістю ТНЕУ

Марія Баліцька - макет, верстка, дизайн
Зеновій Кривий - відповідальний за випуск
Газета виходить з благодійною метою для
безплатного розповсюдження
Тираж 1000 Зам. №5

За зміст і достовірність фактів відповідає автор публікації. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати схвалені до друку тексти.

При передруку посилання на «Університетську думку» — обов'язкове!